

Posudek oponenta diplomové práce

Autorka: Markéta Husáková

Název práce: Komparace populistických vlád Huga Cháveze a Alberta Fujimoriho

129 stran bez příloh

Charakter tématu a vymezení práce

Autorka M. Husáková si pro svou diplomovou práci zvolila sice ne příliš originální, ale při naplnění jistých podmínek nosné, téma týkající se populistických vlád Huga Cháveze a Alberta Fujimoriho. Jedná se o problematiku, která je poměrně intenzivně zpracovávána v odborném prostředí, tudíž je velkou výzvou pro autorku, aby text pojala akceptovatelným způsobem, který by umožnil potřebnou přidanou hodnotu práce.

Hlavní cíl práce autorka velmi roztržštěně a nejasně definuje na s. 11 a 12, kde si mj. klade za úkol „poskytnout vymezení pojmu populismus... demonstrace a komparace projevů populistické strategie... provedení analýzy funkčních období obou politiků“ (s. 12). Hypotéza stanovená na s. 12 je tvrzením, které dle mého soudu nedává příliš smysl. Za prvé, nevím o tom, že by Chávez či Fujimori chtěli vytvořit nějaké dlouhotrvající režimy či systémy přesahující je samotné a za druhé, asi nikdo – znalý odborné literatury – příliš nepochybuje o obtížnosti institucionalizace populistického režimu. U hypotézy v úvodu nejsou identifikovány proměnné (jistá zmínka je pak na s. 38), chybí operacionalizace atd.

Teoreticko-metodologické zakotvení a práce se zdroji

Z hlediska teoretického rámce se autorka opírá o představení populismu, nicméně jedná se o velmi obecnou a povšechnou prezentaci definic populismu a jeho vymezení. Je otázkou, do jaké míry může takovýto široký přístup vytvořit kvalitní základ pro aplikační část.

Metodologicky autorka bez jakéhokoli bližšího vysvětlení deklaruje využití komparativní případové studie (s. 12), metodologii věnuje pouhopouhé dva, resp. tři řádky zahrneme-li zmínku o obsahové analýze v první a druhé kapitole. Takovouto slibovanou metodu však stejně nikde v textu nenajdeme. Autorka čerpala z poměrně omezeného množství pramenů a literatury a to logicky v podstatě výhradně zahraniční provenience, ať už se jednalo o zdroje hispanofonní či anglofonní.

Struktura práce

Úvod práce obsahuje některé potřebné náležitosti odborného textu, nechybí např. podrobné představení struktury práce, nicméně problémem je především nejasné tematické vymezení a cíle či nejasný výzkumný design práce. Kritickým bodem úvodu je pak ale zejména fakt, že autorka nedefinuje žádný problém, který by práce chtěla řešit. V úvodu není ani vysvětleno, proč autorka volí zrovna Fujimoriho a Cháveze pro svou práci.

Práci autorka, kromě úvodu a závěru, člení do tří hlavních kapitol. První část, jak již bylo zmíněno výše, se věnuje vymezení širokého fenoménu populismu. Problémem této části však je zejména to, že čtenář neví, kam autorka popisem pojetí populismu či definic populismu (kapitola 1.1. a 1.2.) směřuje. Následuje popis vývoje populistických vln doplněný o vymezení termínu chavismus a fujimorismus. Poslední

podkapitola (1.4.) se pak věnuje podmínkám nutným k nástupu populistických lídrů. Celkově působí první část textu poměrně nesevřeně a nahodile, není zřejmé její zacílení a zejména chybí kontext s empirickou částí diplomového textu.

Druhá kapitola se zabývá popisem vlád Huga Cháveze a Alberta Fujimoriho. Dlouhých 26 stran je věnováno deskripci venezuelského politického systému a nástupu vlády Cháveze. V mnoha částech se autorka výrazně opírá (spíše ji nadužívá) především o práci Bubna et al. U části věnované peruánskému systému a Fujimorimu lze nalézt řadu nepřesností a zjednodušení (např. s. 66 kde autorka nepřesně popisuje nástup armády, kdy zcela opomíjí vládu Belaunde Terryho). Poměrně symptomatickým jevem je pak pravděpodobné neporozumění termínu „autopuč“ (s. 75). Co je myšleno „inteligencí“ ze SIN? (s. 76) Jaké *rondas* má autorka na mysli (s. 81, 82), jde o *rondas campesinas*?

Dlouhý popis končí na s. 96, na který navazuje deset stran poslední části textu věnující se komparaci vlád Cháveze a Fujimoriho. Právě tato pasáž by měla být klíčovou analytickou částí, nicméně v předloženém pojetí struktura celé práce vykazuje výraznou nevyváženost ve prospěch deskriptivní druhé kapitoly, která však nepřináší žádnou přidanou hodnotu ani zajímavé analytické vhledy. Dále mi není jasné, jak je tato komparativní pasáž propojena s teoretickým rámcem či samotnou hypotézou, přičemž v první podkapitole se autorka opírá o text Cariny Perelli zabývající se nástupem politických outsiderů. Autorka zde bohužel v podstatě pouze opakuje známé záležitosti, např. s. 99, kde shrnuje odlišné prostředí, ze kterého oba prezidenti vzešli, případně se zde dočteme velmi vágní zobecnění o tom, že společný úspěch byl „dán především jejich uměním být ve správnou dobu na správném místě a schopností prohlédnout zásadní problémy, které společnost v danou dobu sužovali (sic!)“ (s. 101). Následující podkapitoly se potýkají s obdobnými slabinami. Za vlastní přínos dle mého soudu nelze považovat shrnující tabulku na s. 111 či 112. Závěry týkající se rozdílů obou režimů v ne/institucionalizaci či týkající se neudržení Fujimoriho odkazu v kapitole 2.4. jsou velmi problematické a nevyargumentované.

Formální stránka

Předložený text je stylisticky na průměrné úrovni a po formální stránce vykazuje chyby. Jedná se například o poměrně četné gramatické chyby (s. 21, 101, 112), nesprávný překlad (v seznamu zkratk např. Patria para Todos), objevují se dále nejasné větné vazby, překlepy či jiné nepřesnosti (např. s. 26, 29, 32, 65, 66), nesprávné psaní velkých x malých písmen (s. 66). Rozhodně bych také uvítala respektování korektního španělského přepisu písmena „ñ“.

Závěrem

Práci jako celek hodnotím jako nepřilíš zdařilou. Problémem této práce je především nejasné zacílení a chybějící teoretický a metodologický rámec. V neposlední řadě předložený text nenabízí žádný přesah ani autorčin přínos a zůstává tak na úrovni nepřilíš zdařilé kompilace opřené o minimální analýzu a promyšlenou argumentaci.

Vzhledem k výše uvedenému práci nedoporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 10. ledna 2015.

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.